

Afsnit II

Anvendelse af institutionernes retsakter (art. 166-173)

Art. 166 svarer til art. 149 i TA-73, art. 143 i TA-81 og art. 392 i TA-86. Den indebærer, at direktiver, henstillinger og beslutninger i henhold til EF-, EURATOM- og EKSF-traktaterne finder anvendelse på de nye medlemsstater fra tiltrædelsen, i det omfang disse retsakter finder anvendelse på de nuværende medlemsstater.

Når forordninger ikke er omtalt i art. 166, skyldes det, at tidligere vedtagne og stadig gældende forordninger er omfattet af Aktens art. 2.

Art. 167 bestemmer, at de i bilag XVIII opførte retsakters anvendelse i hver af de nye medlemsstater kan udsættes indtil datoer, som er fastsat i den pågældende liste. En tilsvarende bestemmelse er indeholdt i TA-81 og TA-86. Udsættelsen af anvendelsen af disse retsakter har været nødvendig, henset til de betydelige administrative vanskeligheder, som en anvendelse af retsakterne fra tiltrædelsen ville indebære for de nye medlemslande.

Art. 168 forpligter de nye medlemslande til i nødvendigt omfang fra tiltrædelsen at overholde bestemmelserne i direktiver, beslutninger og henstillinger, vedtaget i overensstemmelse med EF-, EURATOM-, og EKSF-traktaterne. Bestemmelsen henviser til bilag XIX, som indeholder en liste over de retsakter, hvis iværksættelse er udskudt for hvert af de nye medlemslande.

Art. 169 fastlægger, som i de tre tidligere tiltrædelsesakter, en forenklet procedure for vedtagelse i institutionerne af de fornødne tilpasninger af institutionernes retsakter, som skal foretages i perioden mellem undertegnelsen og tiltrædelsen, med henblik på ikraftsættelse fra tiltrædelsestidspunktet, og som ikke er indeholdt i Akten med tilhørende bilag.

Retsakterne vil, i henhold til denne bestemmelse, blive vedtaget af henholdsvis Rådet eller Kommissionen, alt efter hvilken institution som vedtog de oprindelige retsakter. Rådet træffer i henhold til bestemmelsen sine afgørelser med kvalificeret flertal.

Art. 170 fastslår, at alle retsakter vedtaget af EU-institutioner før de nye medlemsstaters tiltrædelse skal udfærdiges på finsk, norsk og svensk, og i denne udgave have samme gyldighed som retsakterne på de nuværende ni sprog.

I henhold til art. 171 skal Kommissionen inden 3 måneder efter tiltrædelsen have meddelelse om eksisterende konkurrencebegrænsende foranstaltninger på kul- og stålområdet. Bestemmelsen gælder dog ikke konkurrencebegrænsende foranstaltninger, der ved tiltrædelsen allerede er omfattet af art. 1 og 2 i protokol nr. 25 til EØS-aftalen.

Art. 172 fastlægger, hvorledes de nye medlemsstater skal forholde sig i relation til underretninger og oplysninger, som inden tiltrædelsen er sendt til EFTA-Tilsynsmyndigheden og Det stående udvalg af EFTA-stater i henhold til EØS-aftalen. Der er navnlig tale om bestemmelser vedrørende konkurrenceret, herunder statsstøtte. Det fastslås bl.a., at de af EFTA-Tilsynsmyndigheden truffne afgørelser er gyldige efter tiltrædelsen, medmindre Kommissionen træffer en anden afgørelse, som er tilstrækkeligt begrundet og i overensstemmelse med grundlæggende principper i fællesskabsretten.

De nye medlemsstater skal ligeledes inden tre måneder, i henhold til art. 173, give Kommissionen meddelelse om de bestående nationale bestemmelser vedrørende beskyttelse mod ioniserende stråling, jfr. EURATOM-traktatens art. 33. Medlemsstaterne er i henhold til denne bestemmelse i EURATOM-traktaten forpligtet til at vedtage de fornødne gennemførelsesbestemmelser for at sikre overholdelsen af de fælles grundlæggende beskyttelsesnormer.

Afsnit III

Afsluttende bestemmelser (art. 174-177)

Bestemmelserne i dette afsnit svarer til bestemmelser i TA-73, TA-81 og TA-86.

Art. 174 fastslår således, at de til Akten knyttede 19 bilag og 10 protokoller udgør en integrerende del af Akten. Det betyder, at bestemmelserne i disse bilag og protokoller kun kan ændres efter samme betingelser, som er gældende for selve Akten, jfr. art. 7.

Art. 175, 176 og 177 vedrører fremsendelse til de nye medlemsstaters regeringer af bekræftede afskrifter af EKSF-, EF- og EURATOM-traktaterne og de traktater, der har ændret eller suppleret dem, af traktaten om Den Europæiske Union, samt af internationale aftaler deponeret i Rådets Generalsekretariat.

I lighed med bestemmelsen i art. 170 om den afledte fællesskabsret fastslår art. 176, at de autoriserede versioner på finsk, norsk og svensk